wannabe

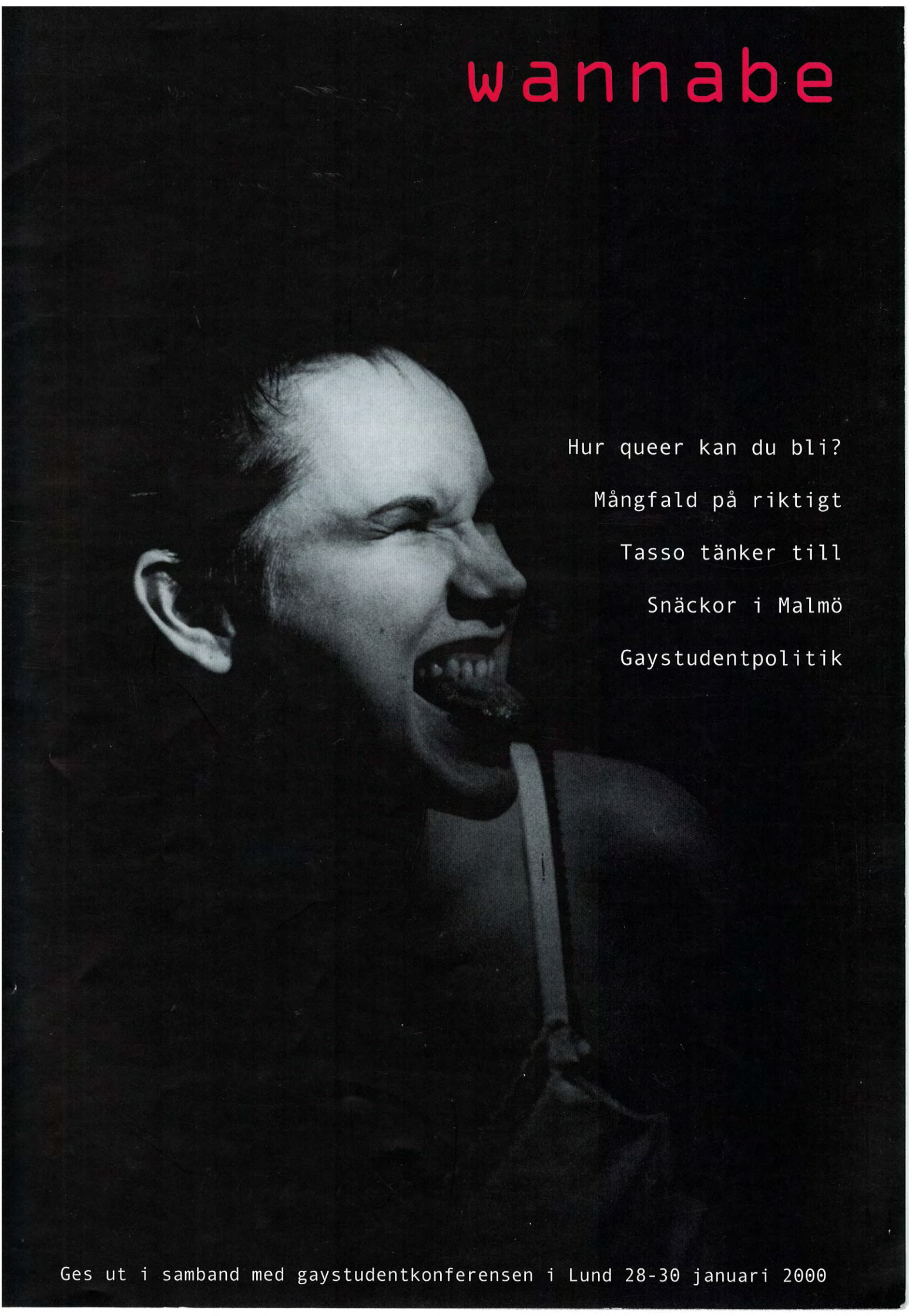

Hur queer kan du bli?

Mångfald på riktigt

Tasso tänker till

Snäckor i Malmö

Gaystudentpolitik

Ges ut i samband med gaystudentkonferensen i Lund 28-30 januari 2000

det sa ´bom bom´ och plötsligt var jag kär
det sa ´bom bom bom´ ja bara si så där

Glidmedel - ett enklare sätt att nå varandra på djupet

OPEN NOW

www.safe6.nu

Välkommen

...till Lund – en helt vanlig studentstad, där heterosexualiteten bara är en av sexualitetens många varianter. Här läser omkring 30 000 studenter i en atmosfär av öppenhet och tolerans. När de pluggat färdigt för dagen brukar de gå hand i hand till en av Lunds alla homoklubbar för lite rajtan tajtan...

Nä, där ljög vi allt. Sådär är det ju inte, och det hade väl ingen väntat sig heller. Samtidigt som alla här talar sig blå i ansiktet om sin vidsynthet och öppenhet är det heterosexualiteten som är den självklara utgångspunkten. Alla som försökt sig på något annat än traditionella heterosex-ritualer på någon av Lunds nationer vet vad vi talar om.

Lund som studentstad har mer än 300 år på nacken, vilket ibland ger gamla traditioner ett märkligt stort företräde – traditioner som ofta möjliggör en livsstil, men osynliggör en annan. På en bal förutsätts du regelmässigt vilja sitta bredvid en herre om du själv är dam, och vice versa. Det rör sig kanske inte om illvilja – måhända handlar det snarare om att *det alltid har varit så* – vi undrar bara varför det alltid har varit just *så*.

Det enda raka är att ifrågasätta och erbjuda alternativ till allt gammalt skräp – åtminstone det som inte ger plats för oss. Gaystudentkonferensen och gaystudentbalen är ett steg i den riktningen. Nu hoppas vi att konferensen kommer ge dig så många nya idéer och uppslag att du kan åka hem och påbörja arbetet med att avheterosexualisera just din högskoleort. Det är hög tid för det – det har det varit länge.

Pussar och kramar

Jesper Bryngemark, ordförande Gaystudenterna i Lund och Malmö

Patrik Åkesson, konferensgeneral

Ämma Hildebrand, redaktris

Innehåll

Vad handlar väl en gaystudentkonferens om? ..... s 4

Vad är gaystudentpolitik och vem ska bedriva den? ..... s 5

Mångfald i högskolan ..... s 6

Reflektion kring sexuell identitet, politik och kärlek ..... s 7

Gayperspektiv i utbildningen ..... s 8

Snäckor i Malmö ..... s 9

Konferensprogram ..... s 11

Presentation av de medverkande ..... s 12-13

Min kompis Nisse ..... s 14

Hur queer kan vi göra oss? ..... s 15

Kärlek mellan män inom och utanför universitetet ..... s 16

Vad som döljer sig i min garderob ..... s 17

Lund och Malmö ..... s 18

Ansvarig utgivare: **Patrik Åkesson**
Redaktris: **Ämma Hildebrand**
Layout: **Ulf Andersson**

Medverkande: Lars Larsson, Johan Lindhardt, Tomas Persson, Sanna Lundberg, Dora Sfinx, Tasso Stafilidis, Geila, Christina Kjellstrand, Martin Ringh, Sigbrit Franke och Björn Fritz.

Illustrationer: Frida Stångberg
Foto: Malin Karlsson och Victoria Johansson
Omslagsfoto: Ulf Andersson

I dina händer håller du det första numret av *Wannabe*, en oregelbundet utkommande publikation från Gaystudenterna i Lund och Malmö.

Kontakta oss

Gaystudenterna i Lund och Malmö
AF-borgen
Sandgatan 2
223 50 Lund

info@lund.gaystudenterna.nu
www.gaystudenterna.nu

Två av ledarskribenterna är helt homo.

Vad handlar väl en gaystudentkonferens om?

Dora Sfinx

När planeringen till den här gaystudentkonferensen började skämtade vi om att det enda säkra temat är att låta folk umgås, för alla vill ju bara träffa någon att hångla med ändå.

Så då kunde vi ju ha workshops om hur man flirtar, föredrag om datingtips och discon och fester resten av tiden. Nu blev det inte riktigt så, utan det är massor med variation bland konferensens innehåll, men för den skull kommer flera av oss att ha full koll på vad som händer under ytan när vi äntligen är så många samlade...

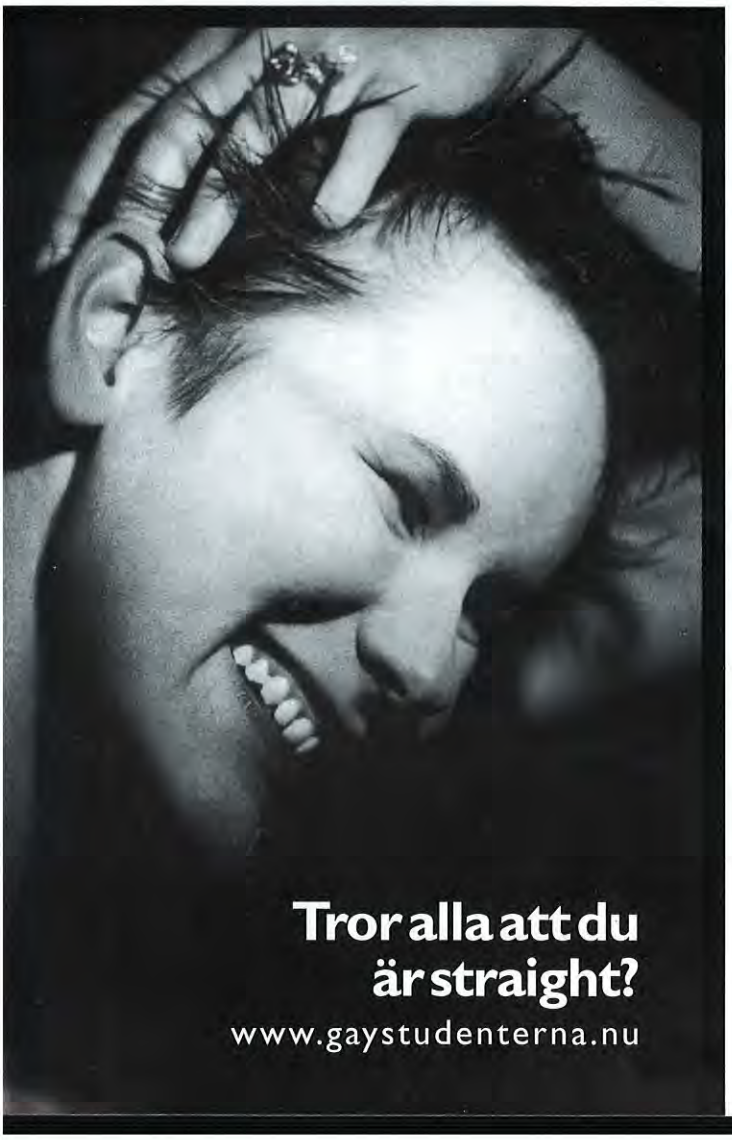

Alldeles rätt men redan upptagen

För hur träffar man någon när 98% av alla människor verkar vara heterosexuella och 98% av alla icke-heterosexuella är din kompis' före detta, ditt eget ex, ditt ex' före detta eller så är de för gamla, för unga, för fel, eller alldeles rätt men redan upptagna. Eller så har du inte lärt känna så många ostraighta än och du kan inte för ditt liv komma på hur du ska lära känna alla dem som verkar så fantastiska. Men var inte ledsen, det finns många fördelar med att vara singel.

En miljon skäl att vara singel

Här har jag samlat ihop en miljon skäl som du inte ska glömma bort. För det första blir din nattsömn mycket bättre när du inte hånglar när du borde sova, och att vara utvilad ger livskvalitet! Din ekonomi blir bättre än om du måste köpa frukost till två! Ditt umgänge med dina vänner blir bättre som singel – ingen antar att du är upptagen utan att först fråga dig! Du kan disponera din tid själv, du behöver inte samordna dig med din partner utan kan agera väldigt spontant, du kan till exempel käka när du vill – och vad du vill! Inte heller ensamhet ska du se som en nackdel.

Livet är bra fint ordnat

Att kunna vara själv är en utmaning, det ger en trygghet att veta att man står ut med sig själv och det gör dig kreativ, för när du inte längre står ut med dig själv måste du tänka ut något! När du är hemma är du för det mesta själv och det gör att du går iväg mer och får chans att träffa väldigt många nya människor och då lär du dig massor om världen och blir klok och vis!

Det var väl härligt att få så mycket upplyftande upplysningar! Men bli inte rädd om du skulle råka träffa någon ändå för det tar slut förr eller senare och då kan du njuta av alla de här sakerna jag berättat om igen. Livet är bra fint ordnat.

Vad är gaystudentpolitik och vem ska bedriva den?

Lars Larsson, Ordförande Lunds Universitets Studentkåre

Gayfrågor inom högskolor och universitet kan man dela upp i två delar: Dels hur gayfrågor och gayperspektiv tas upp i undervisning och forskning, dels situationen för de högskolestudenter som är gay.

Frågor kring perspektiv i undervisning och forskning har alltid varit en svår fråga för studentföreträdare att driva. Det stora problemet är att lyckas integrera perspektiv i undervisningen, inte bara att skapa en liten alibikurs vid sidan om. Här visar sig högskolan upp sin mest trångsynta sida. Studentföreträdare har länge försökt integrera genusperspektiv i undervisningen, men motståndet är på många områden kompakt. Att som studentföreträdare försöka driva ännu mer kontroversiella perspektiv är därför svårt, men inte desto mindre än viktigare.

Ta tillvara individers intressen

Situationen för högskolestudenter som är gay är ännu mer brännande. Här handlar det om att ta till vara individers intressen. På flera universitet och högskolor har det bildats gaystudentföreningar, men detta får aldrig någonsin bli ett svepskäl för dem som har ansvaret att ta tillvara studenternas intressen, att inte driva gaystudentpolitik.

Ansvaret ligger på studentkårerna och inte på någon annan. Självklart kan gaystudentföreningar utnyttjas som kunskapsbank, men ingen kår kan avsvära sig ansvaret. Högskolan utgör en av samhällets största normgivare och därför är det av yttersta vikt att driva frågor gentemot högskolan.

Det stora problemet är osynliggörandet

Inom många områden spelar högskolans attityder stor roll i skapandet av attityder och normer i samhället, t ex via lärarutbildningarna. Att undervisningen innehåller nya perspektiv och en fördomsfri attityd är därför av avgörande vikt. Därför vilar det ett stort ansvar på oss studentföreträdare att lyckas driva gayfrågor på alla nivåer inom högskolan. Det stora problemet inom högskolan är dock osynliggörandet. Hade bara högskolan kommit så långt att man kunde diskutera frågorna öppet hade en stor seger varit vunnen, men tystnaden i debatten är ofta skrämmande. Därför har vi studentföreträdare även ett stort ansvar när det gäller synliggörandet. Stöd till gaystudentföreningar är därför ett självklart led i kårernas arbete att driva gaystudentpolitik, anser jag. Tyvärr anser inte alla det.

Foto: Malin Karlsson

Mångfald i högskolan – en fråga om rättvisa och kvalitet

Sigbrit Franke, Universitetskansler och chef för Högskoleverket

Drygt hälften av Sveriges befolkning, 4,5 miljoner, är kvinnor. Närmare en femtedel, 1,7 miljoner, är födda utomlands eller har minst en förälder som är född utomlands. Drygt en sjättedel, runt 1,5 miljoner, har någon form av funktionshinder och mellan 400 000 och 800 000 uppskattas vara homosexuella, även om det naturligtvis är svårt att göra en sådan uppskattning.

Så ser den svenska befolkningen ut. En motsvarande beskrivning av den svenska högskolan eller arbetsmarknaden skulle dessvärre ge en helt annorlunda bild. Det sätt på vilket vi tar hand om och förvaltar våra mänskliga resurser är avgörande för vårt lands framtid. De senaste decenniernas erfarenheter visar att en kompetent arbetskraft är den kanske viktigaste motorn i ett lands ekonomiska utveckling. Arbetsgivare efterfrågar också i allt större utsträckning personer med utbildning på högskolenivå. Det är därför viktigt att alla – oavsett kön, social eller etnisk bakgrund, funktionshinder eller sexuell läggning – får likvärdiga möjligheter att bedriva högskoleutbildning.

Mångfald är en fråga om kvalitet

Tillgången till högre utbildning är en fråga om rättvisa och lika möjligheter sett ur individens synvinkel. Men mångfald är också i allra högsta grad en fråga om kvalitet. Genom att ta tillvara mångfalden i utbildningen kan vi bättre utnyttja den samlade kompetensen för att utveckla utbildningen som sådan, och som en följd av detta stärka Sverige som nation.

Det senaste decenniets utbyggnad av högskolan har visserligen resulterat i att nya studentgrupper sökt sig till högskolan. Men dessvärre har den utvecklingen gått alltför långsamt. Det är därför angeläget att vidta ytterligare åtgärder för att stimulera fler människor att oavsett bakgrund bedriva högskolestudier och underlätta för nya grupper att finna sig till rätta i högskolan.

Högskoleverket kommer framgent att arbeta aktivt med mångfaldsfrågorna på ett flertal sätt. Ett aktuellt exempel är den nationella bedömningen av ett antal kvalitetsaspekter (jämställdhet, studentinflytande och social och etnisk mångfald) som för närvarande genomförs. Syftet med denna bedömning är att utröna vilken medvetenhet och vilka förhållningssätt som finns ute bland våra universitet och högskolor när det gäller mångfaldsfrågor samt sprida de goda exempel som jag trots allt är övertygad om finns.

Mångfaldsarbete kräver ett aktivt ledarskap

Ett framgångsrikt mångfaldsarbete inom den svenska högskolan kräver mer än att anställa en eller annan kvinnlig professor eller anta ett antal studenter med utländsk bakgrund eller med arbetarbakgrund. Ett lyckosamt mångfaldsarbete kräver ett aktivt ledarskap och en uttalad vilja att skapa en miljö där olikheter värderas och tas tillvara. Universitet och högskolor har här en mycket viktig roll att spela – inte minst som de själva har så mycket att vinna.

Reflektion kring sexuell identitet, politik och kärlek

Tasso Stafilidis, riksdagsledamot

Ett speciellt ID-kort, ett födelsemärke på snoppen eller något så konstigt som en sexuellt tänkande person. Vad är en sexuell personlighet? Jag fick en fråga; Vilket ord skall jag använda i texter och diskussioner om homosexuella, bisexuella och transpersoner?

Orden eller benämningarna jag funderar över är: sexuell läggning, sexuell orientering, sexuell identitet, sexuell tillhörighet, sexuell livsåskådning, sexuell preferens och sexuell avvikelse.

I somras började jag fundera på vad folk kallar sig och varför. Jag slogs även av att en och samma benämning har så olika innebörd beroende på vem som tillfrågas. Har vi ett sexuellt sinne? *Jo*, svarar någon, *sex luktar ju och det smakar också.* Också här smakar samma sak olika beroende på vem det är som smakar. Alla har vi inte samma smak. Det kan även vara smaklöst! Men vem avgör vad som är smaklöst och vems smak är den rätta, min eller din?

Jag är så stolt! Jag är bög, homosexuell, läderbög, lesbisk, butch, flata, transsexuell, könsöverskridare, transvestit, fjolla, bisexuell, queer, floow.

Vad fan är normalt?

Har det någon betydelse vad jag kallar mig, om jag själv vet vem jag är? Vilken är denna betydelse? Vem är det som ställer ett sådant krav? Är jag avvikande? Jag ser ju ut som alla andra. Jag pratar som alla andra och äter som alla andra. Är jag rädd för att vara avvikande? Vem avgör vad som avviker? Vill jag vara som alla andra? Vill jag vara normal, normal, normal, normal... Vad fan är normalt? Är politik normalt? Är politiker normala? Nej; men *de* värderar våra normer, värdesätter våra liv och har sina egna värderingar. Vems värderingar är det som dominerar, mina eller dina? Vet du vem du är?

Kärlek vill alla ha!

Politiken är ett kaos på samma sätt som konsten. Men konsten är mycket vackrare och starkare, vad nu styrka är. Ett konstnärligt verk upplevs olika av olika människor, det är styrka. Konsten kan även lyckas att förmedla en kollektiv känsla. Alla får samma sak men upplever helt skilda saker. Om jag tycker det är dåligt så går jag, gillar jag det så vill jag ha mer. Kärlek vill alla ha! Politiken är kanske inte samma smekning av själen, den ger inte tillräckligt utrymme för alla. Kaoset i politiken handlar om vilsenheten, om okunskapen som föder behovet att sätta de *rätta* etiketterna. *Vet jag inte att bögar har analsex så existerar det inte! Gillar jag inte analsex så gör ingen annan det heller. Vet jag inget om transvestiter så är de perversa. Är det rätt med man + kvinna så är allt annat fel. Två män kan väl inte få adoptera ett barn...* Vad är det som skiljer? Går det att älska politiken?

Konsten kan befrukta politiken

Vi politiker stiftar lagar – för vem? Vi stiftar lagar för att skydda medborgarna. Men lagarna får även konsekvenser som är de motsatta. Lagarna tvingar också människor att vara något de inte vill vara. Lagarna särskiljer och skapar avvikelserna, för så länge just du inte finns definierad så existerar du inte.

Ska inte lagarna stiftas *för* människorna, för *alla* människor, inte mot vissa av dem. Lagen tvingar människor att skilja sig för att deras könsidentitet ändrats, inte för att de slutat älska varandra. Lagen tillåter inte två människor av samma kön att gifta sig, trots att de älskar varandra. Lagarna diskriminerar! Jag är diskriminerad, du är det. Lagstiftningen tar inte avstånd från homofobin trots att många politiker gör det, inte alla. Folk mördas för att de älskar! En förmåga som lagstiftningen inte har trots att lagstiftarna kan älska. Politiken är impotent men konsten kan älska. Jag tror att konsten kan befrukta politiken ty konsten är både androgyn och hermafroditisk, utan hämningar – du avgör själv inför dig själv.

Men vem är du? Vilken är din identitet? Vem är du i verkligheten? I min verklighet? Jaså, ser inte din verklighet ut som min? Din verklighet är verklig! Var stolt för den du är och var ärlig inför dig själv och din omgivning. Det har ingen betydelse vad du kallar dig för, bara du själv vet och har kraften att vara stolt, synlig och kräva din plats. Vars och ens egen identitet har ingen någonsin rätten att sätta sig över. Våga älska, våga njuta av ditt verkliga liv!

Gayperspektiv i utbildningen

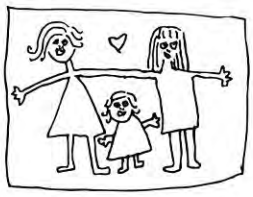

Sanna Lundberg

Det är mycket prat om olika perspektiv på kunskap, forskning och utbildning. I många av universitetets policydokument står det att ett kvinnligt perspektiv på kunskap ska ges likvärdig plats i både forskning och undervisning, men ingen verkar veta vad det betyder.

Är det då inte bara ännu en politisk korrekt fras att kräva gayperspektiv också? Kraven på alla dessa 'alternativa' perspektiv handlar om att andra typer av kunskap ska ges likvärdig plats i forskning och utbildning. Det handlar om att ifrågasätta och bryta den förtur som getts dem som traditionellt haft makten i vårt samhälle – vita, heterosexuella medelklassmän.

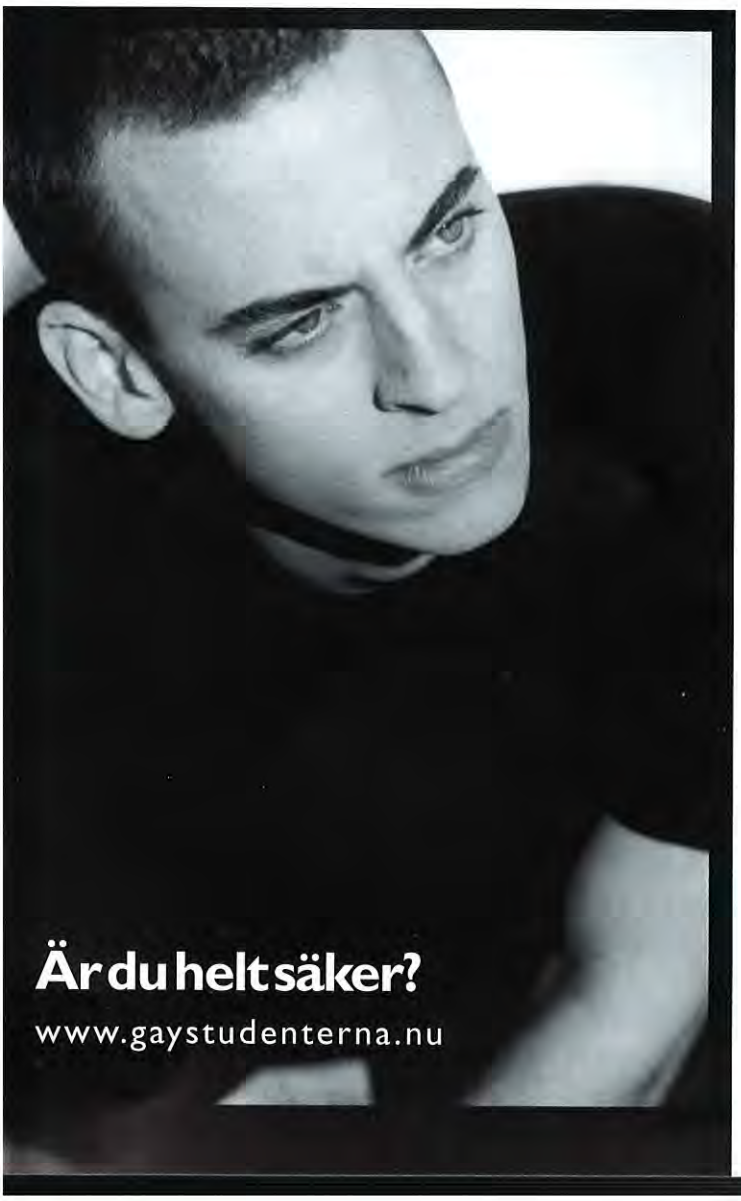

Kunskap är makt, och den som får sin syn på världen erkänd som norm är den som har makten i samhället. Kvinnoforskningen har sedan sjuttiotalet alltmer ifrågasatt männens tolkningsföreträde, men fortfarande är det männen som är normen och kvinnorna som är undantaget. Ett bra exempel på det är inom medicinsk forskning, där man ofta systematiskt utesluter de kvinnliga försöksdjuren, eftersom de har menstruationscykler...

Kravet på att ta in gayperspektiv på alla möjliga frågor avvisas ibland med argumentet att det inte är relevant för så många människor - de tio procent som man brukar prata om är inte tillräckligt många för att prata om sakenständigt och jämt, säger man. Jag vill mena att den frågan är helt felställd. Det handlar inte om vem som är homo- eller bisexuell, om det finns någon sådan i klassrummet, utan bara det att heterosexualitet inte är det allenarådande i samhället. Att ta psykologiska teorier om hur små barn lär sig att rikta sig mot det motsatta könet för givna är ett exempel på hur man tar heterosexualiteten för given – och liknande kan uppvisas inom alla ämnen som på något sätt har med människor att göra.

Ett annat tillräckligt skäl för att tala om homo- och bisexuella är att vi finns i den verklighet som de flesta studenter tänker arbeta i en dag. Det är särskilt aktuellt för de människobehandlande yrkena; den socialsekreterare, läkare eller psykolog som ser en människas homosexualitet som hans största problem har svårt att ge den personen den hjälp hon eller han behöver.

Konferensen Sex and Conflict -98 gav en inblick i forskningsläget inom queerteori, och den konferens som står för dörren när denna tidning kommer ut (28 till 30 januari) är ett steg för att få in gaystudenterna som en naturlig, relevant och integrerad del av student-Lund. Nästa steg är att gå vidare från konferenser och evenemang till daglig verklighet.

Snäckor i Malmö

Sanna Lundberg, med ögonen på skaft

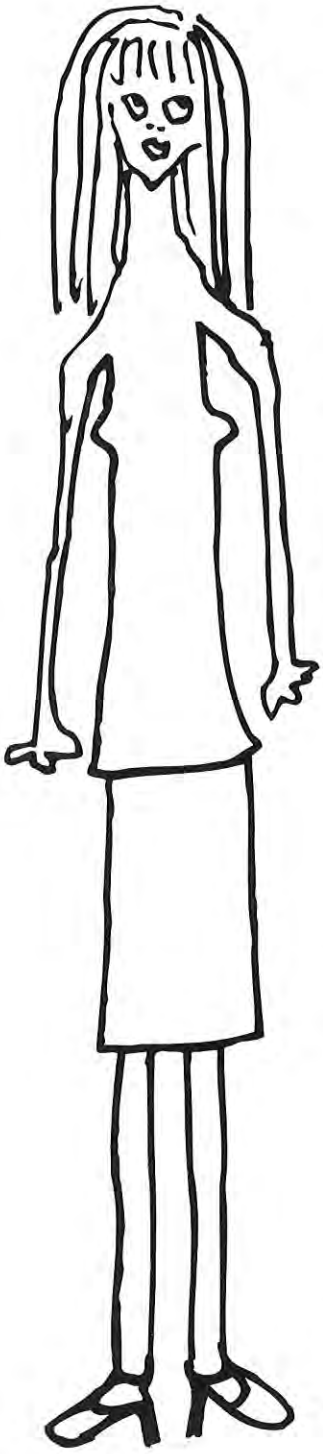

Det finns gott om snäckor i Malmö. Bästa stället att spana är övervåningen på Hansacompagniet till exempel, man sätter sig i sofforna och tittar ut över skyltfönstren och ser folk shoppa kläder. – Hon med det fantastiska håret, i den klänningen, med den kavajen – ojojoj. Men tittar hon åt mitt håll? Inte då, fasen. Om jag provar samma klänning ser den inte klok ut. Nå, den är ändå för dyr...

Här kommer det fler bejbs, som provar spännande grejer. Den långa där, tittar inte hon hitåt? Jo minsann, och inte ser hon ut som nån lesba heller. Jag undrar om jag inte har sett henne ute nån gång på Klubb Kinky eller Indigo, borde undersöka det där närmare. Det är gott om snäckor i Malmö, som sagt var.

Att vara lesba betyder inte att man är ful och förskräcklig, frustrerad eller har rakat huvud. Så många tjejer som är verkligt vackra, på det där självsäkra sättet utan onödigt prål, som tittar mig i ögonen på ett omisskännligt sätt så förstår jag inte hur myten kan överleva. Det är enkelt, kvinnor är både vackrare och intelligentare, varför förneka det? Sen är tyvärr gayscenen i Malmö lite begränsad, det finns en hel del bögställen, men för tjejer är det värre. Två fester i månaden är inte mycket för en sån här stad, och i Lund finns det inget mer än gaystudenternas pub en gång i veckan. Antagligen åker folk till Köpenhamn istället, men det blir så dyrt. Å andra sidan är det inte fester som behövs mest, utan mer vardagliga grejer. De diskussionsfora som finns lär vara rätt bra, Markattan och Nordgay med rätt olika publik. Ragga på fester är inte så långsiktigt, och det hade varit skönt att just sitta och vara sig själv och slappna av nånstans.

På många sätt är det ganska accepterat att vara homosexuell här nere, åtminstone börjar folk i min omgivning fatta vad det handlar om. Men rätt vad det är så kommer det konstiga kommentarer, man kan till exempel få den uppenbarligen välmenta frågan – Sanna, hur är det med dina preferenser, egentligen? Det är lite elakt att fnysa – vad som helst som inte innefattar dig!, så man får väl förklara igen, då.

Att gå omkring som en representant för en 'läggning' eller en 'folkgrupp' eller vad man nu är blir rätt jobbigt i längden, det enda jag vill är att få spana på dessa brudar ifred, och helst bli bekant med dem. Men jag borde väl vara tacksam att få vara onormal ifred, eller? Det är på det hela taget roligt att vara lesba, med alla dessa vackra flickor överallt. Känslan att flörta med den snyggaste tjejen på heterofesten utan att någon annan märker vad som pågår är obeskrivlig. På fredag är det tjejfest på Indigo, med magdans...

fredag 11 februari

jean-pierre barda • mr gay sweden 99

underwear show • mr & mrs chic • gogoboys

dj coon (växjö) • dj joe (malmö) • dj mamma scan (eslöv)

get Chic

andra fredagen i respektive månaden • nästa chic: 10/3

RESTAURANT KUNGSPARKEN

www.get-chic.nu

Preliminärt schema för Gaystudentkonferensen '00

Fredag

10.00 – 13.00	Registrering Lunch (enskilt)
13.00 – 14.00	Invigning – **Boel Flodgren**, rektor Lunds universitet
14.30 – 16.30	Parallella workshops (med paus för kaffe och mackor)
17.00 – 18.00	Föredrag – **Mark Levengood**: Hur ser man på gayvärlden i media?
18.00 – 19.30	Incheckning vid sovplats (Svaneskolan)
18.30 – 19.30	Mässa med studentprästerna "Här är rymlig plats" i kryptan, domkyrkan
19.30 – 21.00	Middag, AF-borgen
21.00 – 03.00	**Queer Party, AF-borgen**

Lördag

09.00 – 11.00	Registrering för nya deltagare
09.30 – 11.00	Brunch på Gräddhyllan
11.15 – 12.15	Föredrag – **Pia Lundahl**: erotiska (o)möjligheter vid sekelskiftet
12.30 – 14.30	Parallella workshops (med paus för kaffe och mackor)
14.45 – 16.15	Paneldebatt – **Hans Ytterberg, Peter Arvebro, Martin Andreasson, Don Kulick, Camilla Svahnström**: "Vem är homo- och bisexuell och vem är gaypolitiken till för?"
16.30 – 17.30	**Gaystudentriksdag**
16.00 – 19.00	Enskilda förberedelser inför balen, frackuthyrningsfirmor håller öppet. Ev. mellanmål intages enskilt.
19.00 – 05.00	**Gaystudentbal**

Söndag

10.00 – 12.30	Brunch på Gräddhyllan
11.00 – 12.00	**Möte för SFG**
12.30 – 14.30	Parallella workshops (med paus för kaffe och mackor)
14.45 – 15.45	**Avslutning**
15.00 – 17.00	Hämtning av väskor vid Svaneskolan

Information under konferensen

Under konferensen kommer det att finnas en **informationsdisk** i AF-borgens foajé. Där kan man få kartor, konferensagenda och annan info som kan behövas. Vill man ringa till informationsdisken går det bra på nummer 046-384950.

Vidare kommer det att finnas en lista över oss som anordnar konferensen. Disken kommer att vara öppen åtminstone under de tider föredrag, seminarier och riksdag pågår.

Preliminärt innehåll i konferensens workshops

Fredag

1. **André Söderlund** (ILGA) – Homopolitik ur ett internationellt perspektiv.
2. Representanter från **Identity** (en förening för transsexuella) talar om likheter och olikheter mellan trans- och gayvärlden.
3. Att komma ut som kristen – Ett samtal kring gayvärldens syn på kristen tro och kyrkans syn på homosexualitet.
4. **Tasso Stafilidis** och **Lars Lindbladh** – Tvärpolitiskt homoarbete i Riksdagen.
5. **Kersti Fridén**, kurator på Smittskyddskliniken – Hivnoja. Ett samtal om attityder kring hiv.
6. Dansskola inför balen.
7. **Jan Magnusson** – Gaylitteraturens utveckling 1950 – 2000.

Lördag

8. Sminkskola – **Louise Johansson** lär ut hur du kan göra dig vackrare till vardags, fest och gaystudentbaler.
9. **Don Kulick** – En introduktion till queer theory.
10. Om homo-, bi- och transsexualitet i universitetsutbildningarna – Vad innebär 'ett gayperspektiv' och varför ska man ha det?
11. **Olu Jenzén** – Queer film.
12. Varför är förklaringar viktiga? **Sven Jönsson** och **Agneta Helmius** pratar om förklaringar till homosexualitet.
13. Gayjournalistik och -publik 1 – Medarbetare från Homoplaneten och Zon.
14. "Dom var inte bögar, dom var bara kåta" – **Dodo Parikas** berättar om Stockholms soldaters hemliga liv 1880–1960.
15. Ecce Homo – Samtal med Studentprästerna om människosyn och gudsbild.

Söndag

16. **Peter Arvebro** (SFS) och **Lars Larsson** (Lunds universitets studentkårer) – Gaystudentpolitik: vems ansvar?
17. **Malena Gustavsson** – Bi och pervo. Perspektiv på bisexualitet och queer.
18. **Ulf Andersson** – Ute i media, kommersiellt bildskapande. Hur gör man en bild gay?
19. Gayjournalistik och -publik 2 – Medarbetare från Straight och Sylvester.
20. Bögpornografi – **Björn Fritz** talar om bilder av manlig homosexualitet.
21. Lesbiskas barndom – **Almut Peters** berättar om utvecklingspsykologi.

Don Kulick

Don Kulick är docent i socialantropologi vid Stockholms universitet. Han har skrivit boken *Travesti: sex, gender and culture among Brazilian transgendered prostitutes* (University of Chicago Press, 1999), och har redigerat samlingarna *Taboo: sex, identity and erotic subjectivity in anthropological fieldwork* (Routledge 1995, tillsammans med Margaret Willson), och *Queer Theory: vad är det och vad är det bra för?* (Lambda Nordica 3-4, 1996). Han arbetar för närvarande i Italien med brasilianska transvestitprostituerade, och är projektledare för det av Riksbankens Jubileumsfond finansierade forskningsprojektet "Heterosexualitet – en tvärvetenskaplig och empirisk undersökning".

Pia Lundahl

Pia Lundahl är doktorand vid Etnologiska institutionen i Lund och arbetar med en avhandling om föreställningar kring sexualitet 1870–1960. Hon har tidigare bl a publicerat två artiklar i Lambda Nordica: *Homosexualitet och gränsen mellan könen* (1995:1) och *Vårt autentiska jag* (1996:3-4), en artikel i antologin Dikotomier. Vetenskapsteoretiska reflexioner (Miegel, F. & Schough, F. (red): *Heterosexualitet/homosexualitet – om kontextbunden essentialism och svårigheterna att relativisera kön och sexualitet* (1998) samt *Lesbisk Identitet* (1998).

"Den olidliga fångvänskapen" – erotiska (o)möjligheter vid sekelskiftet

Föredraget handlar om kvinnors intima relationer på kvinnofängelser i slutet av 1800-talet början av 1900-talet. Pia diskuterar även hur man kan tolka intimitet i andra tider utan att läsa in och förutsätta närvaron av nutida föreställningar om sexualitetens autenticitet samt dess naturliga indelning i homo- respektive heterosexualitet.

André Söderlund

André Söderlund är socionom, styrelseledamot i IGLYO (International Lesbian and Gay Youth Organisation), en internationell samarbetsorganisation som tillsammans med ILGA (International Lesbian and Gay Association) bedriver homopolitisk opinionsbildning gentemot nationella och internationella instutitioner. Arbetar f n med två "homorelaterade" utredningar inom Europeiska Unionen; dels ett policyprogram för att motverka social utslagning bland minoritetsungdomar i medlemsstaterna, dels en uppföljning av implementeringen av Amsterdamfördragets artikel 13 – "grundlagen" som ger Unionen möjlighet att ingripa överstatligt mot diskriminering pga sexuell läggning.

Homopolitik ur ett internationellt perspektiv

En genomgång av det aktuella såväl som historiska homopolitiska läget ur ett internationellt perspektiv. Vilka lagar och rättigheter gäller i andra länder? Hur påverkar medlemskapet i EU de olika medlemsstaternas policy beträffande homofrågor? Hur kan framtiden förväntas se ut när det gäller frågor som exempelvis partnerskap, anti-diskrimineringslagstiftning, etc i takt med att gränser suddas ut och mellanstatligt samarbete blir allt tydligare? Vilken verksamhet bedrivs på internationell nivå för att försvara homo- och bisexuellas rättigheter i instanser som EU, Europarådet och FN? Vilket samband finns det mellan lyckad opinionsbildning på hemmaplan och försvarandet av våra rättighteter runt om i världen?

Björn Fritz

Björn Fritz, född 1966, är verksam som doktorand i Konstvetenskap vid Lunds universitet och bedriver forskning kring datorbilder samt queer theory och bilder av sex.

Workshoppen kommer att handla om bögpornografi och bilder av manlig sexualitet; hur de olika strategierna ser ut – hur pornografi har förändrats, och hur vi brukar den idag. Varför är det omöjligt att tala om vissa typer av bilder, och varför är det olämpligt att fundera över andra?

Malena Gustavson

Malena Gustavson är doktorand vid Tema Genus, Linköpings universitet.

Bi och pervo – perspektiv på bisexualitet och queer

Hur kan man se på bisexualitet med ett queer theory-perspektiv? Vad betyder dubbelt begär i vår samtid? Några teoretiska aspekter på bisexualitet.

Dodo Parikas

Dom var inte bögar, dom var bara kåta.

Journalisten och författaren Dodo Parikas talar om Stockholms soldaters hemliga liv och soldatprostitution i Stockholm förr. Dodo Parikas är journalist och författare och en av de medverkande i antologin *Sympatiens hemlighetsfulla makt*. Utdrag ur radiodokumentären "Revärer, ridstövlar och matroser" kommer att ingå.

Martin Andeasson

Martin Andreasson (född 1970), förlagsredaktör och översättare, fil. kand. Medlem av RFSL:s förbundsstyrelse 1991–99, bl.a. som förbundssekreterare och vice förbundsordförande. Ledamot av statens nämnd mot diskriminering sedan 1999. Författare till boken *Öppenhet och motstånd – om homosexualitet i massmedia 1990–94* (1996).

Hans Ytterberg

Förutom att han är homo så är han också HomO, dvs. ombudsman mot diskriminering på grund av sexuell läggning. HomO är en ny statlig myndighet som har riksdagens och regeringens uppdrag att verka för att diskriminering på grund av sexuell läggning inte skall förekomma på några områden av den svenska samhällslivet. Med sexuell läggning avses en persons homo-, bi- eller heterosexualitet.

Jan Magnusson

Doktorand vid Litteraturvetenskapliga Institutionen, Göteborgs Universitet. Kommer att plocka ut några litterära verk från 1950- till 90-talet med bög- eller lesbiskt tema och beskriva dessa i en inledande föreläsning. Tanken är att pröva receptionen av de litterära verken i förhållande till den samtida diskursen om sexualitet och kön, som var särskilt livlig under femtio- och sextiotalen. Ett par verk går längre tillbaka än 50-talet. Under workshopen kommer några exempel på texter att delas ut till deltagarna och en diskussion följer förhoppningsvis med de utdelade texterna som grund. Intresset kommer att fokuseras på hur homosexualiteten litterärt konstrueras under denna tidsperiod.

www.sylvester.nu

Sprays portal och livsstilssite för glada killar och deras vänner. Sedan starten den 1 januari 1999 har Sylvester snabbt växt till en av Sveriges mest välbesökta mötesplatser för bögar. Siten består av tre delar: *Portalen* med nyheter, festkalender och läsarnas brev i Fråga Bögen. *Predator* är datingtjänsten där över 12 000 medlemmar chattar och hittar nya vänner. *Attityd* är nättidningen med intervjuer, reportage, skvaller och krönikor om bögars liv utanför mainstreamfåran. Sylvester vill vara en naturlig mötesplats och källa till information för alla bögar, och har en speciellt stor läsekrets i åldrarna 15–25 år. Inom kort startas Sylvester i lokala versioner i Norge, Tyskland och Frankrike.

Henrik Tornberg

Chefredaktör för Sylvester sedan augusti 1999. Innan dess mannen bakom nättidningen Robin1 Gay Webzine. 27 år, med bakgrund som medievetare, och en av dem som var med från början att bygga upp Uppsala Gaystudenter. Lika delar antinymoralist, hedonist och bitterbög.

Straight

Ett magasin har funnits i QX Förlags tankar ända sedan företaget grundades 1995. Sedan dess har antalet öppet homosexuella vuxit stadigt, och det kändes alltmer förlegat att göra en tidning som riktade sig till en så stor och heterogen grupp. När Straight kom ut hösten 1999 blev det därför en ren killtidning, som dessutom fokuserade mer på läsarens livsstil än hans sexualitet. Straight är helt enkelt ett livsstilsmagasin för bögar, och därför unik i Sverige.

Karl Andersson

Ville egentligen bli språkvetare, eftersom han älskar språk och lärt sig tjeckiska i både Stockholm och Prag. Men så blev han chefredaktör i stället, och det är inte så dumt. Visionen med Straight är att utveckla gaykulturen. Nätet av medarbetare blir allt större, och tillsammans vill man hitta de platser och de människor som man kanske inte först associerar till när man hör ordet gay. Det är först med ett magasin som man har möjligheten att fördjupa sig och vika ut sig.

Att tänka på

- Varför finns det så många gaytidningar?
- Hur har de tagits emot? Media- och läsarreaktioner.
- Vad är gaykultur och hur skildras den i tidningarna?
- Kan bögar och flator samsas i samma tidning?
- Vem läser Straight – bögar eller låtsasbögar?

Zon

Queer Zon - En queer tidning med allt från party till politik som försöker visa på bredden och mångfalden i den svenska och internationella homovärlden. Ett kvalitetsmagasin med läsning om allt om musik, böcker, film, flärd, homofobi, identitet, mode, glädje och särart.

Anna-Maria Sörberg

Anna-Maria Sörberg är ansvarig utgivare och redaktör för tidningen Zon. Hon har tidigare arbetat som producent och frilansjournalist för Sveriges Radios P1 på Studio ett och Tendens. Hon har också varit producent på Radio Stockholm och för P3:s Folkradion. I tre år arbetade hon som frilansjournalist i New York och rapporterade regelbundet för de olika redaktionerna på Sveriges Radio.

Sven Jönsson

Har bl.a. disputerat i experimentell psykiatri. Intresset för homosexualitet har att göra med en upprördhet över enkla psykologiska förklaringar, som är skuldbeläggande och diskriminerande. Har ett förflutet som kårpolitiker i Lund. RFSL Lund utsåg honom till hedersbög i början av sjuttiotalet.

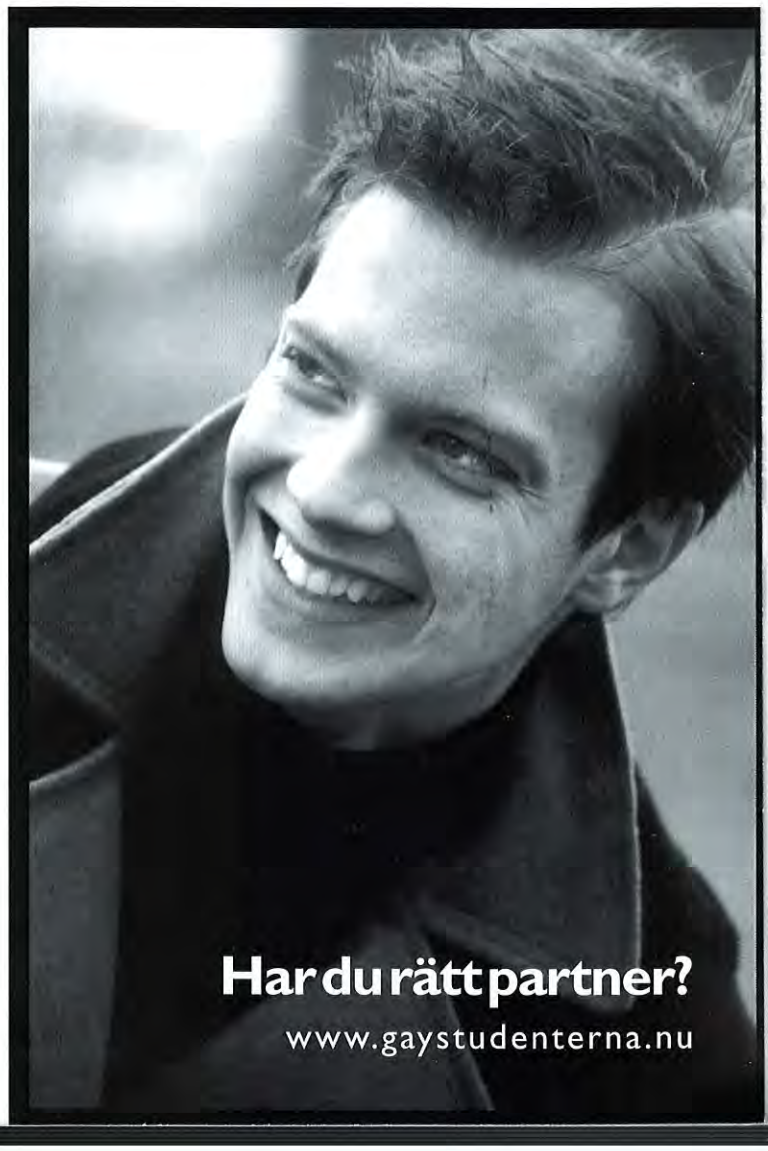

Min kompis Nisse

Johan Lindhardt

Förr kunde jag inte sätta fingret på vad det var med honom. Men nu förstår jag. Han är sån. Innan trodde jag bara att han inte träffat den rätte mannen än. Men nu har han slutat se på melodifestivalen, så nu inser jag att han verkligen är straight.

Det tog många år innan Nisse vågade ta steget. Han oroade sig mycket för hur hans föräldrar skulle reagera. Hans pappa kanske skulle skuldbelägga sig själv för att Nisse inte gillar killar. Men nu har han kommit ut. Det är bra att han kan stå för det. Jag är så glad för hans skull. Nisse brukade till och med gå hand i hand på stan med sin förra flickvän. Snacka om att vara modig. Dom kunde ju ha blivit nerslagna. Det blev dom lyckligtvis aldrig. Men fan vad folk glodde på dom. Det tillhör ju inte vanligheterna att såna vågar visa sin heterosexualitet öppet, om man säger så.

Nisse blev retad i skolan för att han var så manlig. När vi andra killar sminkade upp oss, klädde oss i galaklänningar och sjöng "I will survive", så ville Nisse bara gå på fotboll och kröka och sånt. Han är verkligen manlig, Nisse. Han rapar och fiser och vrålar och allt det där andra som heterokillarna är så bra på. Det är så gulligt på nåt sätt. Så naturligt.

Nisse och hans heterokompisar brukar sitta framför tipsextra med fötterna på bordet, en bärs i ena handen och snusdosan i den andra. Det är verkligen äkta. Genuint. Men det måste vara svårt för killar som gillar tjejer. Hur vet man om hon gillar män? Det är ju så lätt att bara ta för givet att hon är homo. Jag förstår inte hur heterosarna får det att funka. Jag menar, tjejer och killar är ju så olika varandra. Hur kan man vara ihop med nån av ett annat kön; dom förstår väl inte varandra.

Fruntimmer är ju fruntimmer och snackar bara om känslor. Heteromän är heteromän och dom kan ju inte sånt. Dom vill ju inte ens låna tjejernas kläder, som vi normala killar gör. Nisse kommer nog inte att ha det lätt alltid. Tänk att ha menstruerande kärringar och skrikande småungar omkring sig hela tiden. Att inte kunna partaja mer än kanske nån gång i veckan. Usch så hetero. Somliga tycker att dom är äckliga. Men inte jag. Jag tycker bara det är konstigt med folk som inte håller sig till sin egen art. Men om han blir lycklig av det, så är väl det bra, antar jag.

Jag hoppas verkligen att Nisse träffar en sån där tjej snart. Han kan behöva det. Det vore bra om nån annan än jag kunde se till att hans hem blir inrett ordentligt. Han behöver verkligen en flicka som kan tala om för honom vilka kläder som inte matchar varandra. Ja, min kompis Nisse är faktiskt heterosexuell. Det är så exotiskt och spännande att ha en vän som är sån. Nisse är verkligen en härlig människa. Och det känns skönt att veta att han aldrig kommer att bli kär i mig.

Hur queer kan vi göra oss?

Björn Fritz

Systrar och bröder, vad håller vi på med? Vart vill vi komma och vad vill vi egentligen uppnå? Mer och mer funderar jag över vad det verkligen är vi vill, och i förlängningen vilka "vi" nu är.

För mig själv har det alltid varit solklart – "vi" är alla som kan betecknas som "queer" (homos, bissar, transpersoner, sexarbetare, kort sagt – alla som står utanför "den normala sexualiteten" ("normal" är en otäck röra som vi inte ska gå in på närmre just här, just nu)) och vårt mål är att skapa oss plats, utrymmen för våra liv så som de ser ut. Min identifikation med denna icke-normala gruppering, med den andre, eller det avvikande är instinktiv, det är en plats jag tagit mig och som jag försvarar med näbbar och klor.

Jag är min egen bög

"Jag är inte som de är", har varit stridsropet så länge jag kan minnas, "jag är min egen bög". För att nå dessa mål måste vi ta tillvara alla delar av oss, vi måste agera med respekt och med omtanke om alla de våra. Vi måste, kort sagt, visa omtanke och solidaritet med oss själva och våra likar. Det låter ju vackert och politiskt korrekt så det slår gnistor om det, men om man tar sig lite tid att fundera och titta på vad det är vi uppnår, så slås jag av att det inte är självklart. Vi har skaffat oss partnerskapslagar, en homoombudsman och jobbar på adoptionsfrågan. Tre viktiga mål som i teorin gör oss mer jämställda och gör oss såväl synliga som accepterade. Men det är lika möjligt att läsa dessa mål ur en annan vinkel; de syftar till att skapa en normerande modell för hur vi bör vara som homosar – familjeorienterade, monogama, och inordnade under lagar och förordningar.

En grådaskig heterofil matris

Så länge jag tänker på mig själv som queer, så är detta enbart en, och en liten förkrympt och trist del dessutom, av vad jag kan vara. Queerkulturen är öppen, inte tillsluten och borgerlig. Meningen var väl att vi skulle skapa utrymme för oss själva, inte att vi skulle bygga om oss så att vi passar in i en grådaskig heterofil matris?

När kommer kraven på avskaffande av sanktioner för monogami, till förmån för föränderliga, multipla och icke-monogama levnadsvillkor (en-natts-liggs-bostadsbidrag, t ex)? När kommer Bytesakuten för den som tröttnat på sitt kön, könskonsulenter på våra högstadieskolor ("Så, Pelle lilla, vilket kön har du funderat att söka till nästa termin? Puberteten är ett allvarligt ting som man bör fundera igenom ordentligt, vet du.")? Allvarligast av allt finner jag bögkulturens vägran att ta feminismens jämställdhetssträvanden på allvar, man vägrar att se problemen, på otaliga vis.

Nej, jag skojar inte på någon punkt – jag vill se en queerkultur som inte bygger normer, utan en som river ner dem från grunden. En kultur byggd på kärlek, hopp, förtvivlan, kamp och kaos, en där vi alla får lika plats. Inte en konkurrensutsatt målorienterad språngmarsch mot den förmenta normaliteten. Under hela vår historia har de förföljt oss, de välordnade herrarna som vill att vi ska vara mindre elaka, mindre grälla, mera smakfulla, mindre störande så att vi kanske, kanske kan bli värdiga att accepteras. Inga transor, inga läderbögar, inga könsbytare, inga gummikläder, ingen sex mot betalning, inga sexklubbar, ingen porr, inget alls. Bara en massa grå herrar och damer som är precis som alla andra, som inte det allra lilla minsta sticker ut; för sex – det är ju en privatsak. Trött blir jag av detta. Men inte trött nog att ge mig; för inget kan stoppa lusten att avvika, ingen kan förändra att en stor grupp bland oss alltid kommer att se sex som en offentlig historia, och kön som något man väljer.

Det gamla slagordet Solidaritet

Inget ont i HomO, partnerskap, eller adoptioner. Det är välmenande förslag. Men är det inte dags snart att slåss för sådant vi verkligen vill ha? Glitter, strass, läder, peruker, sprit och sex? Borde vi inte börja med att skaffa oss det som vi vill ha, och visa solidaritet (där är det där gamla slagordet igen) med varandra och varandras avvikelser? Är det inte på tiden att vi överger det kollektiva projektet med dröm om Volvo, villa, vovve, till förmån för något som är våra egna, icke standardiserade drömmar? Kan vi inte skapa oss utrymme först, och låta drömmarna fylla det allt efter vår egna smak? Queer – jag drömmer om att få pissa i regnbågens alla färger, jag drömmer om den dag "kärnfamilj" nämns med samma förbittrade rädsla som "kärnvapen"; tecken på en rämnande kulturs sista andetag. Vad väntar vi på egentligen? Vi måste nog börja alldeles själva.

Kärlek mellan män inom och utanför universitetet

– om E M Forsters Maurice och att våga vara

Martin Ringh

But as he returned to his bed a little noise sounded, a noise so intimate that it might have arisen inside his own body. He seemed to crackle and burn and saw the ladder's top quivering against the moonlit air. The head of a man rose up, paused, a gun was leant against the window sill very carefully, and someone he scarcely knew moved towards him and knelt beside him and whispered, 'Sir, was you calling out for me? ... Sir, I know,' and touched him.

Stycket är hämtad ur E M Forsters gayroman *Maurice*, skriven 1914, men utgiven först 1971, efter författarens död. Romanen handlar om den unge mannen Maurice Hall som finner den sanna kärleken i skogvaktaren Alec Scudder. Det är en homosexuell kärleksberättelse som för ovanlighetens skull slutar lyckligt.

Och vem har väl inte förälskat sig i Alec Scudder? Rollfiguren blev berömd via filmatiseringen av *Maurice* som gjordes 1987 med Hugh Grant i en av de ledande huvudrollerna. Rupert Graves spelade Scudder. Den söte, lille skogvaktaren fick nog många bögars hjärtan att klappa och tro på den äkta, sanna kärleken.

Romanen om Maurice

E M Forster kom under sin livstid aldrig ut som homosexuell. Men på sätt och vis kan man säga att han gjorde det när romanen om Maurice publicerades. Ingen av hans tidigare böcker (*Where Angels Fear to Tread*, 1905, *A Room with a View*, 1908, *Howards End*, 1910, m fl) handlar uttalat om homosexualitet, men för den vidsynte läsaren har de en alldeles särskild dragningskraft: under ytan finns en stark homoerotisk kraft som aldrig kommer till klart uttryck. Nyligen gav Arthur Martland ut en studie över hur Forsters homosexualitet präglar hans författarskap (*E. M. Forster: Passion and Prose*, The Gay Men's Press, 1999). Martland undersöker vilka erotiska krafter och strukturer som finns bakom Forsters yttre romanhandling.

Han talar om *the double plot*: romanen uttalar en heterosexuell kärlek, men dold bakom den finns en homosexuell längtan, som tar sig uttryck genom diverse symboler och litterära strukturer. Denna dubbelhet i romanerna tror jag bidrar mycket till deras komplexitet och litteräritet. *Maurice* har av kritiker ansetts vara alltför rak och tråkig, men det finns en poäng i denna direkthet: Forster skriver rakt ut vad han vill, skriver om den kärlek som uppfyller hans längtan.

Ingenting döljes i dunkla vrår, bakom metaforer och symboler. Författaren låter homosexualiteten "komma ut" i romanvärlden och ta över huvudhandlingen. På många sätt blir så *Maurice* en uppmaning att komma ut och våga vara den man är.

En vänskap med erotiska undertoner

När Maurice Hall börjar studera vid Cambridge träffar han Clive Durham och mellan dem blossar en vänskap med erotiska undertoner upp. Skyddade av den inom universitetet rådande vurmen för antikens Grekland och manlig vänskap i Platons anda lever de en lycklig tillvaro tillsammans. De håller ihop även efter det att studierna avslutats, men situationen blir ohållbar då Maurice vill ha mer – ett förhållande som omfattar allt; kärlek i både kropp och själ. Av rädsla för den brittiska lagen mot homosexualitet och risken att spoliera sin politiska och samhälleliga karriär flyr Clive in i ett konventionsäktenskap och Maurice står förtvivlad ensam, utanför Cambridge, i en värld där erotisk kärlek mellan män inte ses med blida ögon. Han försöker att ändra sig med hjälp av hypnos, men ger till sist upp då han inser att det är lönlöst. Men så inträffar det underbara: på besök hos Clive möter han skogvaktaren Alec Scudder och en vild passion flammar upp, som även omfattar det sexuella. Kärleken finner sin väg, Maurice och Alec struntar i omvärldens konventioner och romanen slutar lyckligt.

Alec Scudder representerar den fria, sanna kärleken, som inte bryr sig om vad omgivningen tycker. Han följer sina känslor och funderar inte över sin sexualitet. Han *vågar vara*. Mötet med Alec ger Maurice möjligheten att leva som homosexuell och som den han är. Symboliskt tar sig detta komma-ut-tema uttryck genom att författaren låter Alec "hämta" Maurice i Clives hus, när han kommer till honom om natten genom fönstret.

Homosexuell kärlek och dess möjligheter

Clive representerar den inre världen, där känslorna döljes inombords och undertrycks bakom den rådande konventionen medan Alec tillhör den yttre världen och en öppnare, friare tillvaro. Därför blir *Maurice* en mycket positiv berättelse om homosexuell kärlek och dess möjligheter. Alec och Maurice finner den eviga kärleken genom att göra sig fria från alla hinder och krav och genom att våga vara de de är.

Vad som döljer sig i min garderob

Tomas Persson

Min garderob, en alldaglig garderob i ljust trä, är ganska rymlig. Den rymmer, utan några som helst problem, åtminstone två andra möbler. Det enda underliga med denna garderob, förutom att den är ovanligt rymlig och är full med möbler, är att dörrarna öppnas inifrån. (Hur alldagligt är det förresten?)

Hursomhelst, det visade sig på mycket tidigt stadium att dörrarna, som ju öppnas inifrån, blockeras av två andra möbler. Den största av de två möblerna i min garderob är en nedsutten soffa av rädsla. En anskrämlig, ful sak. Den är inte vidare bekväm, men eftersom den är så nedsutten är den inte helt lätt att resa sig ur. Den vill jag byta ut till något mindre, som inte står i vägen för dörrarna, eller åtminstone skjuta in i något hörn.

Ett ganska vackert och förnuftigt bord

Men att skjuta något åt sidan som man själv sitter i är inte det lättaste. (Det går väl kanske, men det passar inte så bra in i symboliken som jag har tänkt mig den.) Den andra möbeln är ett förädiskt soffbord av ursäkter och förevändningar, eller strategi om man så vill. Det är ett för ägaren ganska vackert och förnuftigt bord, måhända inte helt repfritt, men med en imponerande patina efter timmar av tankemöda och rationaliseringar. Det är ett överskattat bord och finns där egentligen bara för att ha någonstans att ställa saker på när man sitter i soffan.

Soffbordet av strategi är rangligt och stadigt om vart annat, men likafullt står det i vägen för den som skall resa sig ur soffan och komma åt att öppna dörrarna. Även om garderoben är rymlig så är möblerna mycket dumt placerade.

Det fungerar alldeles utmärkt för vissa

Det finns två lösningar på problemet med möblerna som står i vägen. Den ena lösningen är att helt sonika skjuta in möblerna i garderobens mörka hörn. Det är tungt och svårt och kräver stor styrka. Det fungerar dock alldeles utmärkt för vissa.

Själv går jag den andra vägen. Jag hittade starka flyttkarlar (vissa av dem lesbiska) som visade sig kunna hjälpa mig med att byta ut mina möbler mot sådana som passar bättre tills jag överhuvudtaget inte behöver garderoben längre. Det bästa med dessa flyttkarlar är inte att de kan lyfta ens möbler, för det kan de egentligen inte alls, utan det bästa är att de har en annan möbelsmak. Det är fullt möjligt att provsitta deras möbler en stund, vilket kan göra underverk.

Det där fåniga bordet står där och glänser

Men för att kunna prova deras möbler måste man lyfta sig åtminstone ett uns från sin egen soffa, så att man åtminstone kan skjuta in en tyglapp eller en kudde från någon annans soffa. Om man har tur kan man av någon händig person få inspiration att slipa om sitt soffbord, tills det inte finns så mycket kvar av det och man kanske kastar det.

På våning 4 i AF-borgen finns gott om händiga flyttkarlar (vissa av dem lesbiska) och torsdagar passar alldeles utmärkt för att lyfta sig ur den där dumma soffan. Och för varje torsdag som går blir jag allt mer medveten om hur obekväm den egentligen är, och ful dessutom. För att inte tala om det där fåniga bordet som står där och glänser och tror att det är gustavianskt eller nåt!

Foto: Victoria Johansson

Lund och Malmö – mer än bara gaystudenter

Christina Kjellstrand och Geila

Lund är landets mest åtråvärda stad i dessa dagar. Ja, åtminstone för dig som gaystudent eller konferensdeltagare. Denna ära att stå värd för Gaystudentkonferens '00 gör det ytterst relevant att presentera det homofila Lund och dess omnejd. Du har säkert inte kunnat undvika stadens mest berömda par, lundapågarna. De är Domkyrkans två torn som trogna, sida vid sida reser sig över stadskärnan. Bredvid kyrkan finns Lundagård och universitetshusen, samt AF-borgen, gaystudenternas och konferensens bas.

Upptäck Lund

Du lär upptäcka att Lund inte bara är gamla byggnader och dammiga professorer, utan staden myllrar av kultur, musik och mat tack vare dess 30 000 studenter. Det finns en massa mysiga caféer som fylls av skvallrande biisar och gays vid lunch- och kvällstid, men se upp! Även folk av det straighta släktet förekommer. Sanningen är att de är fler, men är du lyhörd så hittar du det du letar efter. Vad vore mer passande som ett besök på café Ariman en torsdagskväll då Gaystudenterna i Lund och Malmö har pub. På tisdagar kan du som är tjej träffa andra tjejer på kvinnocafé Ronja på Smålands nation och diskutera alltifrån lesbiskt moderskap till feministiskt självförsvar. Smålands ordnar även gayfester tillsammans med gaystudenterna. Dessutom förekommer sporadiska samarbeten mellan gaystudenterna och andra nationer, däribland housefester på Sydskånska.

Om du är ute efter musik så har du kommit rätt. Palladium och Mejeriet är schyssta ställen med världsartister nästan var och varannan vecka, men även lokala band kan avnjutas på Kulturen och Ariman.

Var är då alla dessa söta gaypojkar och gayflickor? När sista låten har spelats och uteställena stänger finns bara Falafelkungen och Burger King kvar. Om inte ditt singelliv tar slut där så har jag hört att Stadsparken, Högevallsbadet (killbastun!) och Friskis & Svettis är heta tips – fast i dessa dagar lär du bara finna homosarna på konferensen och dess fester, där du självklart medverkar!

Förälska dig i Malmö

Eftersom gaystudentkonferensen är förlagd till Lund kommer du förmodligen inte att se så mycket av Malmö den här helgen.

Foto: Victoria Johansson

En lundapolis.

Själv förälskade jag mig i staden för tre år sedan när jag för första gången gick upp för trapporna till RFLS:s klubb Indigo, som sedan dess är hemmet i mitt klubbliv, stället som man alltid återvänder till. De flesta av Malmös gayklubbar (som Chic, Vigdis, Banana Circus) är ställen som dyker upp lite då och då och skänker en extra krydda till utelivet, men Indigo och bögklubben 4:an finns där troget varje fredag och lördag.

Tröttnar man på klubbarna så finns det, precis som i Lund, gott om caféer och pubar i Malmö. Till exempel kan nämnas Markattan, som fyller ungefär samma funktion som Ronja i Lund. Dessutom finns det förstås parker – Pildammsparken och Kungsparken är fina även om man inte är ute efter sex, och badhus – Ribbans kallbadhus är ett klassiskt raggningsställe för flator, och Aq-va-kuls bastu är också värd att nämnas.

För studenter finns förstås Malmö högskola och Lärarhögskolan där man kan flirta i föreläsningssalarna, och det nyöppnade kårhuset Kungsparken, där bland andra Chic har arrangerat gayfester. Rent attitydmässigt har Malmö en tendens att ständigt försöka dränera Öresund och bli en del av København, vilket inte minst Öresundsbron visar. Dessa ständiga försök att verka hippt och storstad medför också en om inte positiv så i alla fall tolerant inställning till homosar. Som överallt annars finns det förstås idioter även i Malmö, men de flesta bryr sig helt enkelt inte. Överlag är Malmö en trevlig stad att vara homo i, oavsett om man bor här eller bara är på besök, och tröttnar man så ligger ju Köpenhamn faktiskt väldigt nära…

TRE TIDNINGAR I ETT

Vi på QX Förlag ger idag ut tre tidningar. Med QX, Corky och Straight
får du en heltäckande bevakning av vad som händer i och ikring gayvärlden.

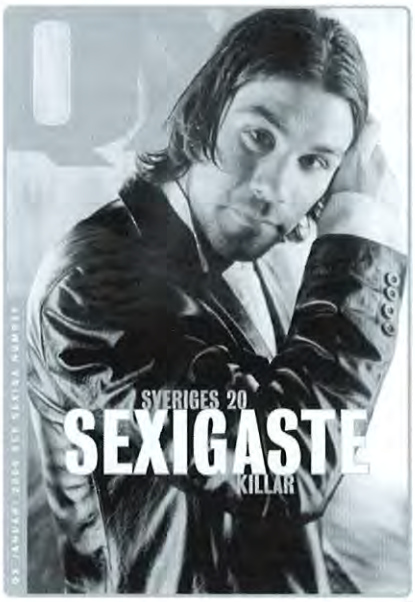

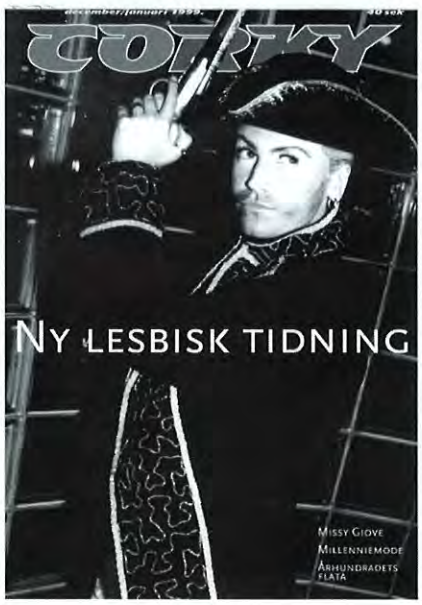

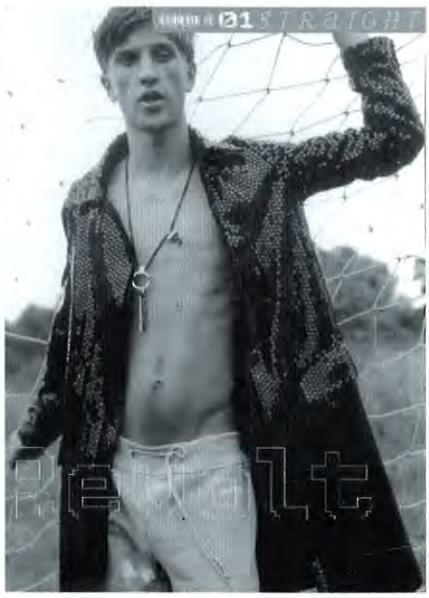

QX är den nödvändiga guiden för bögar, flator och deras vänner. Det är här du hittar information om klubbar, fester, viktiga datum, musik-film- och TV-recensioner med gayvinkel, intervjuer med aktuella artister och kreativa personer samt politik, pojkband och parfymer.
QX är den självklara fjollan mitt på dansgolvet och den självsäkra flatan som vaktar innebandymålet.
Besök även www.qx.se

Corky utkommer 6 gånger per år och innehåller 60 sidor av, för och om lesbiska och bisexuella kvinnor. Corky kan du köpa för 40 kronor i Presscentra/Press Stop-butikerna, på gayklubbar och på landets alla RFSL-avdelningar. Corky finns där flator finns! Prenumererar du på Corky tjänar du 60 kronor jämfört med priset på gatan - dessutom kommer tidningen bekvämt hem i brevlådan.
Besök även www.corky.nu

Straight är livsstilstidningen för bögar och andra grabbar med stil. 100 sidor mode, trender, intressanta reportage, upplyftande intervjuer, spännande resor och initierad kulturbevakning. En tidning som ser vår livsstil som självklar och straighta killar som gulliga men lite konstiga. Tidningen delas ut gratis på ca 100 utvalda krogar i Sverige.
Straight ges ut 4 gånger per år.
Besök även www.straight.st

Lycka till med studierna!

Jon Voss
QX Förlag

Anders Öhrman
Chefred. QX

Nenne Nestius
Chefred. Corky

Karl Andersson
Chefred. Straight

Prenumerera på tidningarna och få dem hem i brevlådan! Snabbt, smärtfritt, enkelt, bekvämt och i neutralt kuvert (tidningsnamnet längst ner till vänster). Genom denna annons ger vi dig som är student ett specialpris om du vill ha fler än en av våra tidningar hem i brevlåda. **Som student får du 30% rabatt på prenumerationen** (gäller till 31/3 2000)

Alla tre för totalt 364 kronor (ordinarie 520)*
Flatpaketet: QX och Corky för 294 kronor (ordinarie 420)
Bögpaketet: QX och Straight för 238 kronor (ordinarie 340)*

Ja, sänd alla tre tidningar för 364 kr - signera nedan
Ja, jag paxar flatpaketet, endast 294 kr
Ja, sänd bögpaketet, endast 238 kr - signera nedan
Ja, sänd 12 nr av QX för 240 kr
Ja, sänd 6 nr av Corky för 180 kr
Ja, sänd 4 nr av Straight för 100 kr - signera nedan
Ja, sätt upp mig på QX Förlags INFOLISTA!

Jag heter_____ Adress_____

Postnr_____ Postadress_____

mail_____

Underskrift_____
Jag har fyllt 18 år och är medveten om att STRAIGHT kan innehålla alkoholreklam.

Klipp ur och sänd till:
Frisvar, QX Förlag, 111 971 600, 110 17 Stockholm

-Kommer du ihåg den där tjejen i 9B med dom härliga pattarna?

-Nej.

www.sylvester.nu

En site för killar som gillar killar.

spray

hollingworth/mehrotra